

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 109

(octubre de 2021)

"Es tanca un període, s'obre un de nou ..."
dossier:
Transició ecològica i economia «verda» ...

El 40è Congrés del PSOE

És evident que per a tot militant obrer les decisions que prengui el PSOE interessin molt. Des de fa 142 anys, el PSOE ha estat la principal representació política dels treballadors d'aquest país. Això és una realitat al marge del que puguem pensar de la seva política i la seva evolució.

Nosaltres som militants de la Quarta Internacional, constituïda precisament en diferenciació del corrent estalinista i de la socialdemòcrata. No era simplement un problema ideològic, sinó de la constatació per part nostra que la política de les organitzacions que, com el PSOE, es reclamen de la socialdemocràcia, no ha significat un avenç per a l'emancipació social i democràtica dels treballadors i dels pobles.

Per descomptat, som conscients que un sector important dels treballadors continuen votant aquest partit, encara que cada cop amb menys confiança.

En tot cas, considerem necessari donar la nostra opinió sobre el desenvolupament del Congrés i els seus resultats.

Començarem per citar l'article de Cándido Méndez, exsecretari general de la UGT i militant socialista des del 1970, publicat per la Cadena Ser el 16 d'octubre. Diu en ell:

«Al Congrés es dedica una hora a tot allò relacionat amb l'elecció de la mesa i el debat i votacions sobre la gestió dels òrgans federals, entre d'altres la Comissió Executiva Federal i el Comitè Federal. En una hora escassa, es debatirà un període de temps, 2017-2019, on hi ha hagut tres eleccions, dues generals, i a més analitzar unes eleccions, com les de Madrid, amb presència notable del secretari general del partit, que, entre altres per aquesta presència, té una lectura rotundament nacional, i que s'han saldat amb el pas de ser la força més votada a les anteriors a la tercera en aquestes últimes?»

Una bona reflexió sobre un fet que revela que no hi ha hagut en aquest Congrés, no ja possibilitat de debat, ni d'expressar una opinió contrària al reduït grup que dirigeix el partit socialista i al qual podríem donar-li un altre apel·latiu; sinó cap opinió sobre el programa, és a dir, sobre la política realitzada i per fer pel partit des del Govern. En el mateix article, Cándido Méndez ho defineix així:

«És probable que es pensi que, debatent sobre ecologia, digital i feminisme, això de l'ocupació, d'acord amb la màxima evangèlica, se'ns donarà d'afegit, però això no sol funcionar així.»

El que assenyalava és que es recorre a llocs comuns que, en realitat, i més enllà de la seva major o menor importància objectiva, amaguen,

probablement, per tenir un contingut inconfessable, tot allò relatiu a les reivindicacions i interessos dels treballadors.

Vegem: de tant en tant, cada cop menys, i de cara a la galeria, Pedro Sánchez, president del Govern i secretari general del PSOE, ha anunciat la derogació de la reforma laboral i de la llei mordassa, com li exigeix el moviment obrer. No és això el que va afirmar en el seu discurs de cloenda, el seu compromís va ser «posar punt final a lleis com la llei mordassa i la reforma laboral del PP, imposades i sense acords, que van precaritzar els contractes i van devaluar els salaris.»

Aleshores, sobre la reforma laboral, el que voldria Pedro Sánchez, és un acord a les taules de l'anomenat diàleg social, un acord d'acceptació dels dirigents sindicals que posi fi a les crítiques i que s'oblidin les exigències de la seva derogació; abans de finalitzar l'any si és possible. Sense mantenir allò essencial de la reforma, fins i tot sense aprofundir-la, no seria possible el desmantellament del sector de l'automòbil, els acomiadaments i la reconversió de tants altres sectors econòmics que s'anuncien en nom de la digitalització de l'economia i de la transició verda. Amb els fons europeus com a esquer.

Com s'ha assenyalat des de l'aparell del PSOE aquests dies, ara es tracta d'«avançar-se als canvis profunds que s'acosten, relacionats amb el mercat laboral, amb la gestió de la immigració, amb el canvi climàtic.» El que està en joc, doncs, amb la derogació o no de la reforma laboral són desenes de milers de llocs de treball, els drets laborals conquerits i l'existència d'un sector industrial fort que sigui la base de l'economia. I el silenci del 40è Congrés sobre tot això significa que els dirigents socialdemòcrates aposten per una reconversió econòmica que pot deixar petita la dels anys de govern de Felipe González per entrar a la llavors anomenada Comunitat Econòmica Europea, avui Unió Europea.

Què suposa «posar fi» a la llei mordassa?

Al juny, amb el suport d'UGT i de CC. OO. es va celebrar un gran acte a la seu central d'UGT en què les dues organitzacions i el conjunt del moviment obrer es van felicitar per la derogació de l'article 315.3 del codi Penal i en què es va constituir un comitè internacional per la derogació de la llei mordassa i en defensa del dret de vaga.

No hi ha hagut cap intenció per part del Govern «progressista» de recolzar-se en aquesta iniciativa i en aquestes exigències per derogar la llei mordassa. Ben al contrari, dos dies després

de les manifestacions de Pedro Sánchez en el discurs de cloenda del 40è Congrés del PSOE, la Mesa del Congrés dels Diputats va decidir mantenir bloquejada la derogació de la llei mordassa amb el vot dels diputats del PSOE a favor d'ampliar el termini d'esmenes a la llei. És la 39a vegada que els diputats del partit socialista bloquegen l'avenç d'aquesta derogació que roman en aquesta fase de la tramitació parlamentària des de fa gairebé un any. Això són els fets, la resta són discursos i paraules que no comprometen res, ni convencen gairebé ningú.

El mateix dia que s'iniciava el Congrés del PSOE desenes de milers de pensionistes, treballadors i ciutadans es manifestaven pels carrers de Madrid exigint una auditoria dels comptes de la Seguretat Social. En aquell Congrés tot quedava en que es controlarien els comptes de la Seguretat Social.

Debats es feien en un món paral·lel

Mentre els debats del Congrés es feien en un món paral·lel, al marge dels problemes i de les aspiracions dels treballadors, l'aparell pretenia donar una imatge d'unitat, que tot s'adoptés per unanimitat. Així doncs, en els últims mesos i fins al 40è Congrés, Pedro Sánchez ha exclòs de la direcció del partit tota la vella guàrdia que va estar al capdavant del «No és no» contra Rajoy, o dels que estaven a la direcció d'UGT quan encara organitzava jornades de vaga, contra la reforma laboral, per exemple, com Toni Ferrer. I ha incorporat partidaris del consens amb el PP, com el ministre Félix Bolaños, artífex del pacte amb el PP per a la renovació del Tribunal Constitucional i altres institucions; pacte consistent a concedir la pràctica totalitat de les exigències del PP.

I, com un gest val més que mil paraules, i més quan ve carregat d'un valor simbòlic, l'abraçada de Pedro Sánchez a Felipe González, que, en el discurs, va reivindicar la política de la Transició, és a dir, els pactes amb els franquistes contra la democràcia, i va tenir el desvergonyiment de demanar a Sánchez «que fomenti aquest esperit crític que escasseja al PSOE actual.» Quina llibertat de crítica demana qui va ser president del govern al servei de la Monarquia i de l'OTAN durant 23 anys i avui actua obertament en nom del capital financer? No es referia a les JJ SS, recolzades per Esquerra Socialista, a les quals no se'ls va deixar passar a votació una moció a favor de la República (no fos això a incomodar la Casa Reial amb els escàndols de rei emèrit pel mig),

no era això. La seva llibertat de crítica és per als qui com ell pretenen acabar amb qualsevol vinculació o referència del partit socialista a la classe obrera.

Pedro Sánchez, el seu govern i els dirigents socialistes saben el futur a què s'enfronten i volen escenificar la seva unitat; alhora que busquen pactar amb el PP. L'aparell socialdemò-

crata s'aferra a tot Europa a l'ordre vell de la propietat privada, a l'imperialisme. Mai no va estar tan justificada històricament l'existència de la Quarta Internacional.

Els nostres compromisos ...

Presentació de La Verdad 109

Videoconferència

Novembre

11

Dijous, 19 h.

Unir-se a la reunió Zoom

[https://us06web.zoom.](https://us06web.zoom.us/j/84777243417)

[us/j/84777243417](https://us06web.zoom.us/j/84777243417)

Parlem de la situació

“Es tanca un període, s'obre un de nou ...”

Caixa:

“Transició ecològica i economia verda ...”

Ràdio, ciència, tècnica i societat

Discurs de Lleó Trotsky en el Primer Congrés d'Amics de la Ràdio (1 de març de 1926)

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscrivis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A), 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 [http://www.
posicuarta.org](http://www.posicuarta.org)
Busca'ns en Twitter: @posicuarta